

**CONCEPTVERSLAG VAN DE BESPREKING VAN DE RAADSBIJEENKOMST TER
VOORBEREIDING VAN HET INTEGRAAL VEIGHEIDSBELEID, GEHOUDEN OP 11
SEPTEMBER 2014 IN HET STADHUIS TE HAARLEM**

Aanwezig de leden:

De heer J.J.L. Amand (Trots), de heer M. Aynan (PvdA), de heer J.M. Baaijens (AP), mevrouw I. Crul (AP), de heer F.H. Garretsen (SP), de heer B. Gün (GLH), de heer A.P.D. van den Raadt (Trots), de heer M.J.A.E. Rijssenbeek (D66), mevrouw H.A. van der Smagt (VVD), de heer T.J. Vreugdenhil (CU) en de heer J. Vrugt (AP)

Mede aanwezig:

mevrouw A. Ramsodit (voorzitter), burgemeester B. Schneiders, mevrouw M. Blaauboer (secretaris), mevrouw M. van den Heuvel (beleidsofficier Openbaar Ministerie), mevrouw A. Kortenray (teamchef Haarlem Politie), mevrouw M. Patist (manager Veiligheid en Handhaving gemeente Haarlem), mevrouw M. Boogaard (beleidsmedewerker) en de heer K. Roos (veiligheidsmanager)

Verslag: de heer G-J. Timmermans

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 17.00 uur en heet allen welkom, in het bijzonder de leden van de driehoek en de raadsleden die geen deel uitmaken van de commissie Bestuur. Deze bijeenkomst is bedoeld om de raadsleden te betrekken bij de voorbereiding van de nota Integraal veiligheidsbeleid 2015-2018 die in oktober in de commissie Bestuur aan de orde zal komen en daarna door de raad zal worden vastgesteld. De raadsleden hebben ter voorbereiding op deze bijeenkomst huiswerk mogen maken door aan te geven welke prioriteiten zij voor de komende jaren zien op dit gebied. De uitkomsten worden vanavond bediscussieerd, gevolgd door een discussie aan de hand van enkele stellingen. Maar eerst zullen er enkele inleidingen op het thema worden gegeven.

2. Voorstellen van de driehoek en toelichting op het nieuwe politiebestedel door burgemeester Schneiders

Burgemeester **Schneiders** zegt dat er weer een nieuwe beleidsperiode van vier jaar voor het integraal veiligheidsbeleid voor de deur staat. Integraal betekent dat het erom gaat alle partners die met veiligheid in de stad te maken hebben ook te benoemen in het beleid. Trefwoorden die vaak gebruikt worden, zijn schoon, heel en veilig en die geven al aan dat het niet alleen om politie- en justitietaken gaat. Van jongerenwerk tot wooncorporaties en stadsreiniging en inrichters van de openbare ruimte, veel partners kunnen hierin een rol vervullen. Mede daarom vindt hij het een goede zaak de raad in een vroeg stadium bij de ontwikkeling van dat veelomvattende beleid te betrekken via een open discussie, niet uit de losse pols, maar aan de hand van een gedegen veiligheidsanalyse. Die aanpak is vier jaar geleden ook gevolgd.

In de driehoek stemmen de gemeente, het openbaar ministerie en de politie de uitvoering van het veiligheidsbeleid op elkaar af, ieder vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid. Elke maand is er driehoeksoverleg om lopende kwesties door te nemen. Bij incidenten vindt eveneens overleg en afstemming over beleid en raakverdeling plaats.

De aanwezige leden van de driehoek stellen zich voor. Mevrouw Anke Kortenray is sinds half augustus chef van het uit tweehonderd mensen bestaande basisteam Haarlem, samen met de wegens ziekte verhinderde heer Michel Groenendaal. Zij werkte hiervoor bij de politie in de

Conceptverslag van de voorbereidende bespreking Integraal Veiligheidsbeleid
commissie Bestuur van 11 september 2014

Zaanstreek maar heeft daarvoor onder meer ook gewerkt bij de afdeling Veiligheid van de gemeente Haarlem. Mevrouw Monique van den Heuvel is gebiedsofficier voor het district Kennemerland van het Openbaar Ministerie en heeft in de driehoek veel aandacht voor veel voorkomende criminaliteit en high impact crimes. Zij heeft eerder gewerkt in Amsterdam en Alkmaar als gewone officier van justitie en is sinds enkele jaren overgestapt naar de beleidssector.

De burgemeester geeft verder een korte beschrijving van zijn positie sinds de invoering van de Nationale Politie van twee jaar geleden. Voorheen was de burgemeester van Haarlem korpsbeheerder van het regionale korps Kennemerland. Dat waren redelijk zelfstandige eenheden. In Den Haag is besloten te komen tot meer nationale aansturing via de instelling van een nationale politie. De burgemeester blijft verantwoordelijk voor de handhaving van de openbare orde, dat gezag is niet veranderd. Maar hij is geen korpsbeheerder meer. Hij is door zijn collega's wel gekozen tot regioburgemeester van de politie-eenheid Noord-Holland, exclusief de regio Amsterdam. De tien regioburgemeesters van Nederland komen regelmatig voor overleg met de minister en de landelijke top van de politie en procureurs-generaal – de nationale driehoek – naar Den Haag. Eens per vier jaar wordt een regionaal veiligheidsplan opgesteld dat een bundeling is van alle integrale veiligheidsplannen die gemeenten in de regio's hebben ontwikkeld. Het is de bedoeling per 1 januari 2015 een regionaal veiligheidsplan vast te stellen dat is opgebouwd uit de lokaal vastgestelde prioriteiten. Zijn taak als regioburgemeester is dan toe te zien dat het beleid ook wordt uitgevoerd. Binnen deze setting past deze bijeenkomst.

3. Beleidsverantwoording door mevrouw Patist

Mevrouw **Patist** merkt op dat de raad bij het vorige integrale veiligheidsplan gevraagd heeft om inzicht in de effecten van het beleid. Daarvoor dient de veiligheidsanalyse die de raadsleden ter voorbereiding op deze bijeenkomst is toegestuurd. Het vorige plan ging vooral in op de inhoudelijke kant van de prioriteiten. In het nieuwe plan gaat het vooral om de aanpak. Zo wil men bijvoorbeeld ook kijken hoe het belangrijke thema burgerparticipatie uit het coalitieakkoord in het veiligheidsbeleid een plaats kan krijgen.

4. Veiligheidsanalyse 2014 door mevrouw Boogaard

(zie ook bijgevoegde presentatiesheets)

Mevrouw **Boogaard** geeft aan dat de gepresenteerde cijfers betrekking hebben op de situatie in Haarlem van 2011 tot en met 2013. Ze zijn ingedeeld volgens het VNG-model voor het kernbeleid veiligheid. Er zijn geen vergelijkingen beschikbaar met andere gemeenten.

Desgevraagd zegt zij dat gesignaleerde stijgingen voor een deel ook het gevolg kunnen zijn van toegenomen meldingsbereidheid en betere registratie. De gemeente en de politie hebben immers ook meermalen oproepen aan burgers doen uitgaan om zaken te melden zodat men beter weet waar handhaving en politie het best gericht kan worden ingezet.

Onder de noemer veilige woon- en leefomgeving is volgens haar de toename van sociale overlast vooral te wijten aan de stress als gevolg van de economische crisis. De toename van klachten over afval hangt grotendeels samen met de komst van de ondergrondse containers. Bij de objectieve veiligheid valt de toename van het aantal woninginbraken op en de toename van fietsendiefstal en zakkenrollerij. Bij de subjectieve veiligheid die gepeild is via de omnibusonderzoeken scoort Haarlem als geheel goed qua tevredenheid over de eigen woonbuurt. Opvallend zijn echter wel de verschillen tussen diverse wijken en de lage score van Schalkwijk. Onder het thema bedrijvigheid en veiligheid gaat het vooral om de winkel- en uitgaansgebieden. Er is een wisselend beeld bij winkeldiefstallen en overvallen, maar er is wel een toename van zakkenrollerij en klachten over overlast van muzikanten. De toename van klachten over overlast

en geluidshinder rond de horeca heeft ook te maken met de herhaalde oproepen om klachten te melden. Het aantal gevallen van vernieling is afgenomen, bij geweld is het beeld wisselend. Bij jeugd en veiligheid is het aantal problematische jeugdgroepen afgenomen, maar is de criminele jeugdgroep blijven bestaan. Het totaal aantal meldingen bij politie en gemeente van overlast is afgenomen, maar bij de gemeente zijn er wel meer binnengekomen.

Bij dit onderwerp rijst bij raadsleden de vraag hoe de cijfers zijn gerelateerd aan de meldingsbereidheid en het aantal jongeren. Ze missen ook een inzicht in de spreiding over momenten van de dag en dagen van de week, dat voor bijvoorbeeld het horecabeleid toch interessante informatie zou opleveren.

De **voorzitter** stelt vast dat deze cijfers de beste benadering geven van de werkelijkheid zoals die in de gegeven omstandigheden waar te nemen is.

Mevrouw **Boogaard** stelt dat alle cijfers op het gebied van veiligheid gezien moeten worden als indicatoren van ontwikkelingen. Bij het thema integriteit en veiligheid gaat het aan de interne kant om zaken als het beveiligen van publieke functionarissen, maar in toenemende mate is er ook aandacht voor het beveiligen van informatie tegen cybercriminaliteit en het bewaken van de ambtelijke en bestuurlijke integriteit. Extern gaat het vooral om criminele samenwerkingsverbanden en outlaw motor gangs (OMG) rond hennepteelt, geweld, (woon)fraude en mensenhandel. Hier is niet precies een Haarlems aandeel aan te geven, omdat ze grensoverschrijdend opereren. In de regio gaat het om enkele tientallen bendes. Bij de aanpak treedt een waterbedeffect op. Daarom zijn er regionale expertisecentra ingericht en worden deze CSV's meestal in regionaal of nationaal verband aangepakt. Bij de aanpak spelen wel kwesties van het toedelen van capaciteit, omdat onderzoek erg arbeidsintensief is. De aanpak van de lost boys heeft veel inzet gekost en momenteel gaar er veel naar het aanpakken van de haven van IJmuiden.

5. Toelichting op en discussie over prioriteiten

(zie ook bijgevoegde presentatiesheets)

De driehoek is op basis van de analyse gekomen tot het aanwijzen van vijf prioriteiten voor de komende vier jaren:

- jeugdoverlast en jeugdcriminaliteit;
- high impact crimes en geweldpleging;
- overlast in de woonomgeving en verloedering van buurten;
- woon- en adresfraude;
- ondermijning van de samenleving door CSV's.

Burgemeester **Schneiders** ziet daarin veel overlappings met lijstjes elders in het land en ook met de uitkomsten van de raadsenquête. Hij merkt op dat woon- en adresfraude in Haarlem naar de mening van de driehoek wel de nodige prioriteit verdient. De raad heeft daar kennelijk anders over geoordeeld. In het stuk dat de raadsleden is aangeboden, staat ook vermeld dat er naast deze prioriteiten ook andere zaken worden aangepakt. Het basisteam van de politie is robuust samengesteld en kan de volle breedte van het politiewerk bestrijken. De driehoek staat volgens hem open voor alle suggesties. Hij merkt op dat het integraal veiligheidsbeleid haast per definitie gaat om het leggen van creatieve koppelingen met maatschappelijke partners. Door als gemeente de eigen handhaving professioneel op te tuigen, heeft de politie bepaalde taken daaraan kunnen overlaten, zodat de politie meer capaciteit op andere urgente zaken kan inzetten. Door het plaatsen van bewakingscamera's in De Appelaar verminderde het aantal auto-inbraken drastisch, zodat de politie daar geen inzet meer hoefde te plegen.

De heer **Garretsen (SP)** mist de aanpak van huiselijk geweld.

Burgemeester **Schneiders** zegt dat alle aandacht daarvoor van de afgelopen jaren juist goed gewerkt heeft. Er zijn veel tijdelijke huisuitzetting. Meldingen krijgen absolute prioriteit, ook als geen aangifte wordt gedaan. In het Veiligheidshuis wordt de complexe casuïstiek met een mengsel van straf en zorg aan gepakt om recidive te voorkomen.

De heer **Rijssenbeek (D66)** vraagt waarom in het vorige plan zakkenrollen en CSV geen hoge prioriteit kreeg.

Burgemeester **Schneiders** zegt dat in de afgelopen jaren onder meer een veel scherper inzicht is gekomen in het ondermijnend effect van de investeringen van crimineel geld in de bovenwereld.

De **voorzitter** stelt de uitslag van de raadsenquête aan de orde. Er zijn 51 vragenlijsten uitgezet onder de raadsleden en schaduwraadsleden. Daarvan zijn er 17 ingevuld teruggekomen, waarbij zij aantekent dat er van elke fractie een respons gekomen is. Zij noemt het opmerkelijk dat de uitslag 4 hoge prioriteiten aanwijst en dat de raadsleden in tegenstelling tot de driehoek uitgaansoverlast een hoge prioriteit hebben toegekend maar woonfraude een erg lage. Ook de overlast in woonbuurten – een topprioriteit voor de driehoek – vindt zij bij de raad niet terug.

De heer **Van den Raadt (Trots)** oppert dat daar misschien een relatie ligt met de buurten waarin raadsleden wonen.

De heer **Visser (CU)** zegt dat dit ook kan liggen aan de vragenlijsten die zijn voorgelegd. Daarin werden ongelijksoortige zaken naast elkaar genoemd en sommige zaken niet, hoewel ze waarschijnlijk wel uitgevoerd worden, bijvoorbeeld verkeerscontroles. Ook miste hij informatie over de benodigde inzet om een probleem aan te pakken. Die informatie acht hij nodig om te kunnen aangeven waar prioritaire inzet nodig is. Ook ziet hij een verschil tussen een directe aanpak en het verstoren van de bewegingen van CSV's, door ze bijvoorbeeld aanhoudend lastig te vallen met bekeuringen en dergelijke.

Mevrouw **Kortenray** zegt dat de inzet inderdaad veel kan verschillen. Dat laatstgenoemde rangschikt zij onder de creatieve interventies. Als het gaat om woningfraude vergt dat van de gemeente veel administratieve inzet, maar is het beslag op de politiecapaciteit een stuk minder. Zij merkt op dat er ook veel overlappingsen zijn tussen de prioriteiten. Bij de woningfraude kan bijvoorbeeld ook mensenhandel en CSV in het geding zijn. In voorkomende gevallen kan buiten het basisteam ook een beroep gedaan worden op specialistische eenheden.

Mevrouw **Van den Heuvel** zegt dat het erom gaat telkens zorgvuldig af te wegen waar de beschikbare capaciteit van het basisteam op dat moment het best kan worden ingezet. Het voorliggende plan is op een hoog abstractieniveau. Jaarlijks vinden vertalingen in activiteitenplannen plaats waarin de capaciteit in grote lijnen verdeeld wordt.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt of er extra personeel kan worden aangetrokken als de criminaliteit stijgt. Hij signaleert ook een zekere tegenstrijdigheid tussen de keus van de driehoek voor het tegengaan van verloedering en het streven van de coalitie om mensen aan te sporen hun buurt meer zelf schoon te houden.

Burgemeester **Schneiders** zegt dat de tijd voorbij is dat de gemeente zelf extra politieagenten kon aanstellen. Er zit nu een grens aan de beschikbare capaciteit.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** vraagt meer aandacht voor de subjectieve veiligheidsgevoelens van burgers. Die zijn bij de prioriteiten niet meegenomen en waarschijnlijk terecht, omdat zij geen correlatie hebben met objectieve indicatoren. Maar zij pleit ervoor gevoelens van onveiligheid in een andere setting wel met hogere prioriteit te managen. Bijvoorbeeld door een betere inrichting van de openbare ruimte, maar ook door te zorgen voor een andere informatievoorziening als tegenwicht tegen eenzijdige berichtgeving in media die gevoelens van onveiligheid juist aanwakkeren. De gemeente kan bijvoorbeeld naar buiten toe duidelijk communiceren wat er gedaan wordt om onveilige situaties te voorkomen en misdaad te bestrijden. Hoe dat kan gebeuren, laat zij graag aan de experts over, maar zij vindt dat men die subjectieve kant ook serieus moet aanpakken.

De heer **Garretsen (SP)** valt haar bij. Volgens hem zijn door beter beheer veel gevoelens van onveiligheid weg te nemen.

Burgemeester **Schneiders** is het daar gedeeltelijk mee eens, maar wijst erop dat de integrale aanpak juist duidelijke verbanden legt met beter beheer en onderhoud van als onveilig ervaren plekken. Hij denkt dat de subjectieve kant een uitkomst zal zijn van die ingrepen. Voorts denkt hij dat het beter is realistische verhalen te vertellen dan rooskleurige die niet stroken met de werkelijkheid.

Mevrouw **Van den Heuvel** zegt dat er ook meer gesproken moet worden met bewoners en slachtoffers over hun gevoelens van onveiligheid. Verder merkt zij op het ook uit de criminologie bekende gegeven dat mensen heel verschillend kunnen reageren op hetzelfde verschijnsel. De een vindt de frequente aanwezigheid van politiewagens geruststellend, de ander vindt het juist een aanleiding om zich extra ongerust te maken. Daar moet men dus bij elke gebeurtenis goed over nadenken. Verder zijn er objectieve zaken als straatverlichting die door iedereen als een positieve bijdrage aan de veiligheid gezien worden.

De heer **Rijssenbeek (D66)** merkt op dat rampenbestrijding, brand- en bouwveiligheid laag scoren hoewel er veel tumult ontstaat als daar iets misgaat, bijvoorbeeld bij het instorten van een gebouw of als na een brand blijkt dat het betreffende gebouw niet brandveilig was. Dat soort incidenten gebeurt niet zo vaak, maar als ze plaatsvinden is de impact groot.

De heer **Visser (CU)** tekent aan dat hij bij het invullen overlappingen zag tussen de onderwerpen en dan een keuze maakte voor een van de twee. Daarom heeft hij bijvoorbeeld jeugdoverlast niet aangekruist omdat hij al prioriteit had toegekend aan criminele jeugdgroepen. Dat kan een vertekend beeld opleveren.

De heer **Gün (GLH)** vraagt of de burgers van Haarlem ook invloed hebben op de bepaling van prioriteiten. Hij mist bijvoorbeeld het onderwerp hondenpoep waar veel burgers zich vreselijk aan ergeren. Hij is benieuwd of de uitkomsten van Omnibus-onderzoeken zijn meegenomen.

Burgemeester **Schneiders** zegt dat de informatie over veiligheidsgevoelens die O&S verzamelt onder burgers is verwerkt. Daarom heeft de driehoek ook gekozen voor de prioriteit overlast in de woonomgeving en verloedering van buurten. Daarbij is het onderwerp hondenpoep inbegrepen. Omwonenden blijken in de praktijk ook heftig te reageren op de uitwassen van woon- en adresfraude, een onderwerp waar de raad weinig prioriteit aan toekent.

De heer **Vrugt (AP)** merkt op dat hij door het woordgebruik op het verkeerde been is gezet. Hij kreeg bij het gebruik van het woord woonfraude meteen het beeld van de slachtoffers die op straat worden gezet. Als duidelijker was aangegeven dat het vooral ging om het bestrijden van de

achterliggende criminaliteit en ellende, dan was de score volgens hem hoger uitgevallen. Het gaat hier om een ingewikkeld speelveld waar veel factoren spelen. Hij vindt het van groot belang dat de slachtoffers van deze vorm van uitbuiting en slavernij goed opgevangen worden.

Burgemeester **Schneiders** zegt de commissie een aparte notitie toe om de omvang en de vertakkingen van deze problematiek en ook de nazorg voor de slachtoffers inzichtelijk te maken.

De **voorzitter** zegt dat deze notitie dan ook in de commissie besproken zal worden om tot een goede oordeelsvorming te komen.

6. Discussie over de aanpak aan de hand van stellingen

(zie ook bijgevoegde presentatiesheets)

• De aanpak van veiligheid: een zaak voor professionals of voor burgerparticipatie?

Mevrouw **Patist** constateert dat de raad hier een overwegende voorkeur voor burgerparticipatie heeft uitgesproken. Zij is benieuwd hoever de driehoek en de raad daarin willen gaan. Wil men het beperken tot de inzet van rolmodellen – zoals bij buurtvaders – of wil men overgaan tot het patrouilleren door burgerwachten?

Mevrouw **Kortenray** zegt voorstander te zijn van beide vormen, maar dat men per wijk moet bekijken welke inzet de beste is. Zij heeft in Zaanstad veel positieve ervaring opgedaan met burgerparticipatie, bijvoorbeeld bij het waakzaam zijn als er in een buurt veel woninginbraken of vormen van overlast voorkomen. Zij kent verschillende methodes om die waakzaamheid te bevorderen ter aanvulling van de beperkte capaciteit van de politie. De meeste heterdaadjes komen voort uit meldingen van burgers.

Mevrouw **Van den Heuvel** zegt bij burgerwachten niet te doelen op groepen bewoners die gewapend met knuppels door de buurt trekken. Bij burgerwachten denkt zij bijvoorbeeld aan hondenbezitters die bij het uitlaten van hun hond een oogje in het zeil houden en de politie alarmeren als ze iets verdachts zien. Burgerwachten mogen absoluut niet tot eigenrichting overgaan en zich als sheriff gaan gedragen. Die beeldvorming wil zij met nadruk corrigeren. Naar haar mening kan de politie niet meer zonder burgerparticipatie en de extra oren en ogen in de wijk. Ook winkeliers kunnen een rol spelen via KVO-netwerken en het signaleren van zakkenrollerij. Rolmodellen kunnen in een wijk het goede voorbeeld geven om aanwas van jeugdbendes tegen te gaan. Het openbaar ministerie is kortom een groot voorstander van burgerparticipatie binnen de grenzen der wet.

De heer **Visser (CU)** vraagt welke richtlijnen worden gehanteerd voor de inschakeling van Burgernet. Verder is hij benieuwd waarom Haarlem onder de norm zit van één wijkagent per vijfduizend inwoners.

Mevrouw **Kortenray** zegt dat Haarlem qua formatie op orde is als het gaat om wijkagenten. In het nieuwe model komen er wel verschillende typen van wijkagenten, zodat er wel vacatures voor nieuwe functies zullen komen. Zij is niet op de hoogte van de precieze regels rond het Haarlemse Burgernet.

Burgemeester **Schneiders** merkt op dat bijvoorbeeld bij de brand in de Houtstraat is gevraagd waarom daarbij het Burgernet niet is ingezet. Dat past echter niet bij de huidige doelstellingen van Burgernet, dat overigens niet in beheer is van de gemeente of de driehoek. Hij sluit niet uit dat er in de toekomst een verbreding komt van de inzet, als het goed blijkt te functioneren. Hij

Conceptverslag van de voorbereidende bespreking Integraal Veiligheidsbeleid
commissie Bestuur van 11 september 2014

diept ter illustratie een anekdote op van een succesvolle arrestatie van een winkeldief dankzij het Burgernet.

De heer **Aynan (PvdA)** is benieuwd of wel alle mogelijke partners en sleutelfiguren worden ingeschakeld bij de bestrijding van criminaliteit. Hij denkt dan bijvoorbeeld aan de moskee. Het ergert hem dat de grote inzet op veelplegers weer geen resultaten lijkt op te leveren. De veelplegers lachen politie en hulpverleners gewoon uit.

De heer **Garretsen (SP)** merkt op dat het bij criminele jongeren niet alleen om Marokkanen gaat. Hij mist in het actieplan de inschakeling van het onderwijs voor vroegsignalering. Hij hoopt dat er in 2015 ook een relatie gelegd wordt met de jeugdzorg die dan onder verantwoordelijkheid van de gemeente valt.

De **voorzitter** deelt mee dat volgende week de evaluatie van het veelplegersproject op de agenda staat van de commissie Bestuur.

Burgemeester **Schneiders** zegt dat sommigen hem erop gewezen hebben dat het na een jaar een succes mag worden genoemd dat zes doelgroepleden in dat jaar geen politie- of justitiecontacten hebben gehad. Maar zijn eerste reactie was er ook een van somberheid. Er worden al contacten onderhouden met moskeeën, maar hij is ervan overtuigd dat er meer sleutelfiguren en ook ouders uit de Marokkaanse gemeenschap moeten worden ingeschakeld. Het valt hem echter op dat bij ontmoetingen op een enkele uitzondering na de schuld voor het ontsporen van de jongeren overal gelegd wordt, behalve bij de jongeren zelf. Bij de evaluatiebespreking zal het ook gaan over het betrekken en ondersteunen van de gemeenschap bij het aanspreken van de jongeren. Met het onderwijs zijn inmiddels ook contacten gelegd om ook daar de ogen en oren in te schakelen en de aanwas van bendes te voorkomen.

- **De transitie van het sociaal domein biedt nieuwe kansen voor het veiligheidsbeleid**

Mevrouw **Patist** constateert dat zaken die met de transitie in het sociaal domein te maken hebben, niet hoog scoren bij de raadsleden. Toch is zij benieuwd hoe de raadsleden aankijken tegen de inzetbaarheid van bijvoorbeeld CJG-coaches en het sociaal wijkteam.

De heer **Amand (Trots)** wijst op het uitvallen van veel Marokkaanse leerlingen – vooral jongens – die wel goed kunnen leren, maar in het voortgezet onderwijs in een isolement raken bij gebrek aan lotgenoten met dezelfde achtergrond. Hij vindt dat er meer aandacht moet komen voor dat verschijnsel en meer begeleiding van deze leerlingen.

De heer **Garretsen (SP)** merkt op dat er in het sociaal domein juist veel bezuinigd wordt. Daarom heeft hij dat niet aangekruist als een belangrijke prioriteit. Maar hij denkt dat er bij een goede inrichting van de jeugdzorg wel het een en ander te winnen is.

- **Is meer zichtbaarheid van politie en justitie in de wijk goed voor de (gevoelens van) veiligheid?**

Mevrouw **Patist** geeft aan dat de driehoek in Haarlem kiest voor de inzet van informatiegestuurde handhaving op plekken waar meldingen over binnenkomen en niet voor de inzet op basis van zichtbaarheid. Zij is benieuwd naar de opvattingen van raadsleden over die keuze.

De heer **Rijssenbeek (D66)** denkt dat dit van persoon tot persoon zal verschillen. De huidige aanpak waarbij op meldingen wordt afgegaan en ook via Twitter bekendgemaakt wordt waar de politie op gaat controleren, geeft hem een veilig gevoel.

De heer **Gün (GLH)** is het daarmee eens, maar vraagt zich af of dit niet te reactief is. Het kwaad is immers al geschied. Hij zegt niet over voldoende kennis te beschikken over de preventieve werking van zichtbaarheid op straat. Het is hem wel opgevallen dat er de laatste maanden meer blauw op straat zichtbaar is in Schalkwijk waar hij woont. Volgens de wijkagent helpt surveilleren tegen inbraken.

Mevrouw **Patist** zegt dat ook criminologen het erover eens zijn dat het subjectieve veiligheidsgevoel niet objectief te maken is. De gemeente en de politie zoeken echter wel altijd naar informatiekanalen, bijvoorbeeld bij wijkraden, om bij de burger het gevoel te versterken dat er iets gebeurt ter bevordering van de veiligheid.

Mevrouw **Kortenray** merkt op dat informatiegestuurde handhaving afgaat op indicaties van plekken en tijdstippen waar overlast te verwachten valt. Zij ziet hier geen absolute scheiding met zichtbaarheid op straat. Op basis van informatie van bijvoorbeeld het aantal recente inbraken wordt een wijkgericht plan van aanpak gemaakt. Er bestaan richtlijnen voor aanrijdtijden waarbinnen de politie na een melding op een plaats delict moet zijn.

De heer **Van den Raadt (Trots)** denkt dat er beter naar de burger gecommuniceerd moet worden wat er allemaal via 112 gemeld mag worden. Hij vermoedt dat de burger nu nog een te beperkt beeld heeft van zijn mogelijkheden om zaken te melden en zelf op te treden. Verder vindt hij het een goed idee om in de wijken het gesprek aan te gaan over de gewenste handhavingsinzet.

7. Conclusies en vervolg

De **voorzitter** vat belangrijkste bevindingen van de bijeenkomst samen:

- In het plan moeten naast de hoogste prioriteiten ook de lager scorende onderwerpen opgenomen worden, zodat de keuzes en de variëteit van de aanpak beter zichtbaar worden.
- De burgerinbreng via de Omnibus is voor de driehoek van belang geweest voor het opnemen van de bestrijding van overlast en verloedering als prioriteit.
- In de nota zou ook meer accent gelegd moet worden op de notie dat maatwerk per buurt nodig is om goed in te spelen op de subjectieve veiligheidsgevoelens.
- Het belang van vroegsignalering – ook via inschakeling van het onderwijsveld – is naar voren gebracht.
- De burgemeester komt met een notitie over woon- en adresfraude en overbewoning ter bespreking in de commissie Bestuur om te bepalen of dit inderdaad een topprioriteit moet worden.
- De nieuwe rol van de burger als oog en oor of als rolmodel in een preventieve functie is op diverse manieren uit de verf gekomen. Dat duidt om haar ogen op creativiteit in het zoeken naar een goede aanpak.

8. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 18.45 uur.